

Ebenezer Erskine

Het zegel van de levende God gezet op Gods getrouwe dienstknechten, wanneer beschadigende winden waaien in de strijdende Kerk

En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, houdende de vier winden der aarde, opdat geen wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enigen boom. En ik zag een anderen engel opkomen van den opgang der zon, hebbende het zegel des levenden Gods; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen, welke macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden, Openbaring 7:1 - 3.

De meeste uitleggers, die ik heb geraadpleegd, stemmen daarin overeen, dat de drie verzen, die ik nu heb voorgelezen, een voorzegging bevatten van enkele ontzaglijke geestelijke oordelen, die over de zichtbare Kerk zouden komen, alsmede van de zorg, die de Heere draagt voor Zijn getrouw overblijfsel, door hen van de anderen af te scheiden, opdat zij daardoor niet beschadigd zouden worden. Deze geestelijke plagen worden uitgedrukt onder het begrip van vier winden (vers 1.) die de onvaste belijders, die niet door het geloof in Christus geworteld zijn, wegdrijven, evenals de wind losse de lichte dingen voor zich uitdrijft. Van deze winden wordt gezegd, dat er vier zijn, met zinspeling op de vier hoeken van de hemel, oost, west, noord en zuid; daarmede te kennen gevend, dat de duivel de gemeente van Christus van alle kanten tegelijk aanvalt, zodat zij is als een stad, die door de vijanden van alle zijden belegerd wordt. De werktuigen in de hand Gods, om de zichtbare kerk met die geestelijke oordelen te plagen, zijn vier. Sommigen zeggen, dat het vier kwade engelen waren, evenals die, welke gezonden werden om een leugengeest te zijn in de mond van de profeten van Achab, om hem te overreden, tot zijn verderf, op te gaan neer Ramoth in Gilead. Anderen denken dat het goede engelen waren, omdat zij de winden tegenhielden, totdat de heiligen verzegeld waren. Doch wij behoeven ons niet op te houden om dit verschil te beslissen, aangezien wij zien, dat God, de grote Heere en Soeverein, soms goede en soms kwade engelen gebruikt, als de uitvoerders van Zijn toorn.

In het 2^e en 3^e vers volgt de vertroosting van de heiligen Gods, Zijn klein overblijfsel, die hun klederen niet bevlekken en het woord van Zijn lijdzaamheid bewaren. De ogen des Heeren doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen hun ten goede, en Zijn zorg voor hen wordt aldus uitgedrukt: "En ik zag een andere Engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel des levende Gods; en Hij riep met een grote stem tot de vier engelen, welke macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen. zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden." Wij kunnen, tot verklaring hierin de volgende bijzonderheden aanmerken.

1. De grote Werker, Die tussenbeide komt voor de veiligheid van de heiligen, wanneer de vier verderfelijke winden de grote hoop van de belijders wegblaast, is een andere Engel; niet een geschapen Engel, zoals de vier, die in het 1^e vers vermeld worden, maar de heerlijke Verbondsendel, Jezus Christus, Die voor Israël heen gezonden werd, om de weg tot het land Kanaän te openen, van Wie God tot Israël zeide: (Exod. 23:21) "Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijn stem gehoorzaam en verbittert Hem niet; want Hij zal ulieder overtredingen niet vergeven, want Mijn Naam is in het binnenste van Hem." Dit is de Engel, waarvan hier gesproken wordt want Hij is het Hoofd, Die toeziet op het welzijn van zijn leden: "Hij is de gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen, welke Zijn lichaam is," en al de heiligen zijn in Zijn hand, en niemand zal hen uit Zijn of uit Zijns Vaders handen rukken.

2. Wij mogen hier opmerken uit welke windstreek deze Engel opkomt en verschijnt. Hij komt op van het oosten (Engelse overzetting), met toespeling op de natuurlijke zon, die in die streek opkomt, en haar licht en invloed tot in het westen verspreidt. De komst van Christus wordt vergeleken bij de bliksem, die uitgaat van het oosten en schijnt tot het westen. Hij is "het Licht der wereld, het waarachtige licht, hetwelk verlicht een ieder mens komende in de wereld." Sommigen merken op, dat de ingang van de tempel, waardoor de vorst moest opgaan, aan de oostzijde was, en zo kan het betekenen, dat Christus, wanneer Hij komt om Zijn gemeente te helpen, en te verlossen, in een koninklijke en soevereine weg komt; en wanneer Hij dat doet handelt Hij overeenkomstig hetgeen Hij is: "de Overste van de koningen van de aarde."

3. Deze Engel is de Grootzegelbewaarder van de hemel; want Hij heeft het zegel des levenden Gods. Dit toont, dat Hij de grote Gevolmachtigde van Zijn Vaders is, aan Wie alle macht gegeven is in de hemel en op aarde. Uit dien hoofde zijn Hem ook de sleutels van het huis Davids gegeven, of is de heerschappij op Zijn schouders gelegd: (Jes. 22:24) "Aan Hem hangt alle heerlijkheid des huizes Zijns Vaders, van de uitspruitelingen en van de afkomelingen, ook alle kleine vaten, van de vaten van de bekers af, zelfs tot alle vaten van de flessen." De zorg voor Gods bijzonder Koninkrijk, voor Zijn uitverkoren geslacht, koninklijk priesterdom, eigen volk, en heilig volk is Hem opgedragen.

4. Wij mogen hier opmerken hoe Christus het gezag, dat Hem toebetrouwd is, uitvoert; Hij riep met een grote stem tot de vier engelen, welke macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen. Dat Hij riep kan betekenen: het gezag van Christus, de grootheid van het gevaar, en Zijn zorg, dat de beschadigende winden voor een tijd werden opgehouden. Degenen tot wie Hij roept zijn de vier engelen, welke macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen; waardoor wij kunnen verstaan, dat al de engelen, zowel de kwade als de goede, het gezag en bevel onderworpen zijn van Hem, Die het Hoofd is van alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomst. Niet een van die allen kan iets doen dan op Zijn bevel. Christus in de hemel ziet in tijden van gevaar toe op het welzijn van zijn gemeente, van Zijn volk op aarde, wanneer zij er niet over denken in welk gevaar zij verkeren.

5. Verder hebben wij de bijzondere last, die de engelen door Christus wordt opgedragen, hetgeen ik voornamelijk op het oog heb. Hij zeide tot hen: (vers 3) "Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden."

Wij hebben daarin,

1^e Een verbod.

2^e De partij, die onmiddellijk in het verbod betrokken is.

3^e De reden daarvan.

1^e Het verbod: "Beschadigt", gedurende een tijd, "de aarde niet, noch de zee, noch de bomen." U ziet daar, dat het oordeel niet beslist afgekeerd, noch afgelast, maar alleen opgeschort wordt, totdat voor de veiligheid van Gods volk gezorgd is. Merkt op, dat elke gunst, die de goddelozen bewezen wordt, of iedere opschorting van Goddelijke wraak over hen, verschuldigd is aan de ware vromen, die onder hen wonen. Als het niet was ter wille van de uitverkorenen, dan zou God korte metten met de overigen van het menselijk geslacht maken: "Zo niet de Heere der heirscharen ons nog een weinig overblijfsels had gelaten, als Sodom zouden wij geworden zijn, wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden."

2^e Wij hebben hier de partij, die onmiddellijk in het verbod betrokken is: "De aarde, de zee, en de bomen." Wij moeten daardoor in het algemeen verstaan de belijders van verschillende soorten, tegen wie de roede van die beschadigende winden was opgeheven, en die daardoor groot nadeel en veel schade aan hun zielen zouden lijden, wanneer Gods tijd zou gekomen zijn, om die over hen los te laten. Welk soort van belijders van de godsdienst in het bijzonder worden bedoeld met de aarde, de zee, en de bomen, zal later verklaard worden.

3^e De reden van de weerhouding van die beschadigende winden, dat die voor een tijd niet toegelaten worden op de aarde te waaien, namelijk: "Totdat wij de dienstknechten onzes Gods verzegeld hebben aan hun voorhoofden." Daarin hebben wij

- (1.) De voorwerpen van de Goddelijke zorg: "de dienstknechten onzes Gods." Het is Christus, Die hier spreekt, en Hij spreekt in de hoedanigheid van een publiek Hoofd, in zijn Eigen Naam, en in de naam van al Zijn getrouwe vrienden en navolgers, zeggende, onze God, omdat Hij het Hoofd is van het gehele verborgen lichaam, en in een verenigde betrekking tot God staat met Zijn leden, met Zijn volk, volgens Joh. 20:17: "Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God." De naam, die Hij hun geeft, is, dat zij de dienstknechten Gods zijn, en de reden van deze benaming is, omdat zij dezulken waren, die Zijn Naam vreesden (Neh. 1:11), en omdat zij "de geboden Gods en de getuigenis van Jezus bewaarden", wanneer de rivier, die de oude slang uit haar mond wierp, de grote hoop van zichtbare belijders in een stroom van afval meesleepte.
- (2.) Wij mogen hier opmerken wat aan of voor de dienstknechten van God zou geschieden; zij zouden verzegeld worden, dat is, zij zouden afgescheiden of onderscheiden worden van anderen, die aan het verderf zouden worden overgegeven; waarmee veel overeenkomst heeft wet wij lezen in Ezech. 9:4–6. Wij lezen daar, dat de Heere tot de man, die de schrijvers inktkoker aan zijn lendenen had, sprak: "Ga door, door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden van de lieden, die zuchten en uitroepen over al die gruwelen, die in het midden ervan gedaan worden;" waaraan dan wordt toegevoegd: "Genaak aan niemand op dewelke het teken is." Om kort te zijn, dit ontdekt de bijzondere zorg, die God draagt voor Zijn overblijfsel, en de bijzondere wijze waarop God Zijn voorzienigheid omtrent hen bestuurt, wanneer Zijn oordelen op de aarde zijn.

- (3.) Let op de zichtbaarheid van dit zegel; zij zijn verzegeld aan hun voorhoofden. Zo staat in Openb. 14:1 geschreven van de honderd vier en veertig duizend die met het Lam op de berg Sion stonden dat zij, "de naam Zijns Vaders geschreven hadden aan hun voorhoofden"; dat is, zij hadden een zichtbare belijdenis van de naam Gods in de wereld, en schaamden zich niet Hem voor de mensen te belijden. Zo wordt ook hier dit zegel aan hun voorhoofden aangebracht; dat is, gelijk de dienstknechten Gods getrouw waren geweest aan Zijn zaak, wanneer anderen Hem en Zijn waarheid hadden verlaten, zo ook zou Hij hen openlijk als de Zijnen voor de wereld erkennen, en zich voor hen niet schamen en Zijn achting voor hen aan alle mensen doen blijken, door de bijzondere zorg, die Hij voor hen droeg, wanneer Zijn verwoestende oordelen op de aarde waren.
- (4.) De reden waarom zij aldus verzegeld worden is hier bijgevoegd, namelijk, opdat zij hen niet zouden beschadigen; dat is, opdat zij bewaard zouden worden voor het gevaar van deze verderfelijke winden, die binnenkort op de zichtbare Kerk zouden blazen. Zo heb ik getracht de tekst en zijn verband een weinig te openen.

Uit het 2^e en 3^e vers kunnen wij de volgende dingen opmerken:

1. Dat Christus, de heerlijke ongeschapen Verbondsengel, de Beschermmer en Bewaarder van Zijn gemeente, van Zijn volk, is. Hij is die andere Engel, Die een wakend oog op Zijn overblijfsel houdt, opdat zij geen schade lijden door de winden, die er waaien: (Psalm 34:8) "De Engel des Heeren legt zich rondom degenen, die Hem vrezen, en rukt ze uit." (Jes. 63:9) "In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft ze behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij ze verlost, en Hij nam ze op, en Hij droeg ze al de dagen vanouds." De profeet verwijst daarin naar Exod. 23:20,21, waar God tot Mozes zegt: "Ziet, Ik zend een Engel voor uw aangezicht, om u te behoeden op deze weg, en om u te brengen tot de plaats, die Ik bereid heb. Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijn stem gehoorzaam, en verbittert Hem niet; want Mijn Naam is in het binnenste van Hem. Dit is Hij, Die met de Kerk in de woestijn was, en dit is Hij, Die met de Kerk onder het Nieuwe Testament is, namelijk Hij, Die, bij zijn grote Naam Heere, op de hemel vaart tot hulp van Zijn volk, en met zijn hoogheid op de bovenste wolken. Daarom zal Hij maken, dat alle dingen, zelfs de donkerste bedelingen, medewerken ten goede dengenen, die God liefhebben, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

2. Dat de verschijningen van Christus voor Zijn gemeente de dag zullen doen aanbreken van onder de duisterste nacht. Daarom wordt die hier vergeleken bij de opgang van de zon, die de duisternis van de nacht doet verdwijnen. (Lukas 1: 78) "Door de innerlijke bewegingen van de barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte." Hij komt met genezing onder Zijn vleugelen.

3. Dat, hoe ook de heerlijkheid van Christus bewolkt en verdonkerd mag worden door de dwalingen van de mensen, en de dampen van de hel, Hij nochtans, evenals de zon in het uitspansel, altijd aan het opgaan is. Men meent, dat deze profetie hier een bijzonder opzicht heeft op dat tijdperk van de Kerk, toen, na de tien Romeinse Heidense vervolgingen, een zwerm ketterijen in de Kerk uitbrak, die er op berekend waren om de heerlijkheid van Zijn Persoon en Zijn gerechtigheid te verdonkeren. Toch is Hij op dezelfde tijd aan het opgaan, en zullen tenslotte al die dampen dienst doen om Zijn heerlijkheid met te grotere luister te doen uitkomen. Dus zullen de slimmigheid van mensen en duivels, en al hun dwalingen en begoochelingen Hem

loffelijk maken, en wat aan dit doel niet zal beantwoorden zal Hij opbinden. Laten daarom "de kinderen Sions zich verheugen in hun Koning"; Hij zal de overhand behouden.

4. Merkt op, dat onze heerlijke Verlosser, in de hemel, een Persoon is van het hoogste belang, aanzien en gezag, want hier staat geschreven, dat Hij "het zegel heeft van de levende God." God heeft "alle heerlijkheid van Zijn huis aan Hem gehangen"; Hij heeft Hem ook uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is, opdat in de Naam van Jezus zich zouden buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn." O wat is hier een onuitsprekelijke vertroosting, voornamelijk wanneer wij overwegen, dat Hij dit gezag ten goede van Zijn gemeente heeft ontvangen, en gebruikt!

5. Dat de macht en het gezag van onze Verlosser zodanig is, dat al de uitvoerders van de Goddelijke toorn tegen de kinderen der mensen, of de verrotte belijders van de zichtbare Kerk, onder Zijn regering en Zijn bevel staan; want wij zien hier, dat Hij de vier engelen weerhoudt, aan wie macht was gegeven de aarde en de zee, en de bomen te beschadigen. Engelen, en overheden, en machten in de hemel zijn Hem gehoorzaam; ze zijn Zijn gevleugelde boden, en als een vlam des vuurs om Hem te gehoorzamen. En wat de goddeloze mensen en de duivels betreft, die zijn aan Zijn macht en voorzienigheid onderworpen; Hij heerst in het woeden van de zee, en wanneer haar golven bruisen stilt Hij ze, en zegt: "Tot hiertoe zult gij komen, en niet verder."

6. Merkt op, dat, wanneer het gevaar voor Zijn Kerk voor Zijn volk, een grote hoogte heeft bereikt, dat de tijd is waarin Hij tot hun hulp en verlossing tussenbeide komt. Toen de vier engelen gereed stonden de vier beschadigende winden los te laten, waardoor goede en kwaden, koren en kaf, met elkaar konden weggevaagd zijn, juist toen riep Hij uit, dat zij zouden wachten, totdat de dienstknechten Gods verzegeld waren en voor hun veiligheid gezorgd was. "Nu zal ik opstaan, zegt de Heere", namelijk, "wanneer hun sterkte vergaan is, en er geen opgesloten, noch verlaten zijn."

7. Dat in de tijden van het grootste verval en van afval in de zichtbare Kerk, God nog een overblijfsel heeft, dat Hem, en Zijn weg en zaak aankleeft. Dit is hier duidelijk ingesloten. Hij heeft dienstknechten, die verzegeld moeten worden, wanneer de winden van dwaling en verderf de overigen van de zichtbare belijders wegvoeren: (Openb. 3:4), "Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, omdat zij het waardig zijn." Toen geheel Israël door een vloed van afgoderij was weggevoerd, had God Zijn zeventuizend in Israël, die de knie voor Baäl niet gebogen hadden. God zal voor dezen zorgen, wat er ook van de rest van de wereld wordt.

8. Merkt op, dat Gods overblijfsel in deze wereld onder de overige mensen vermengd is. Zij leven door elkaar in hetzelfde land, in dezelfde gemeente, in dezelfde gezinnen. Dit ligt inbegrepen in het ophouden van de winden, totdat de dienstknechten Gods verzegeld waren. Zij zijn evenals het kaf en het koren, dat op dezelfde dorsvloer ligt, of, als het onkruid en de tarwe, die op dezelfde akker groeien, en toch van geheel verschillende aard zijn, en daarom elkaar niet anders dan tot last kunnen zijn. De vromen zijn een last voor de goddelozen, en de bozen zijn een last voor de Godvrezenden. Vandaar dat droefgeestige lied van David: "O wee mij, dat ik een vreemdeling ben in Mesech; dat ik in de tenten Kedars woon."

9. Dat hoewel de vromen en de goddelozen als het ware door elkaar gemengd zijn, de Heere nochtans kent degenen, die de Zijne zijn, en Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen welker hart volkomen is tot Hem. Daarom ziet u hier, dat de Engel, Die hun Bewaarder is, Jezus Christus, roept, dat de winden moeten worden opgehouden, totdat zij verzegeld zijn; hetwelk te kennen geeft, dat Hij hen kent, die verzegeld moesten worden, en dat Hij een bijzondere zorg voor hen draagt. Hij, die de sterren bij name roept, Hij kent al Zijn juwelen bij naam en toenaam; en geen wonder, want Hij draagt hun naam op Zijn borst, hun namen zijn in het boek des Lams geschreven, zodat niemand van hen zal verloren gaan.

10. Merkt op, dat, wanneer maar eenmaal in de zaligheid en het welzijn van Gods getrouwe dienstknechten en volk voorzien is, Hij dan Zijn ontzaglijke en verschrikkelijke oordelen tegen een goddeloze wereld, het geslacht Zijns toorns, loslaat. U ziet hier, dat de beteugeling slechts zolang duurt, totdat de dienstknechten Gods verzegeld zijn. Dit sluit in, dat de bedwinging werd weggenomen, toen zij verzegeld waren, en dat toen de engelen de vier beschadigende winden tegen de overige mensen loslieten. Zodra de ark achter Noach en zijn huisgezin gesloten was, werden de fonteinen des groten afgronds opgebroken, en de sluizen van de hemel geopend, en de wateren van de vloed op de aarde losgelaten. Zodra Lot uit Sodom gegaan was regende de Heere strikken, vuur en zwavel van de hemel op de overblijvende goddeloze inwoners. Hieruit zien wij, dat de ware godzaligen, hoewel zij de voorwerpen van de haat van de wereld zijn, nochtans de pilaren zijn van het land waarin zij wonen om de oordelen Gods van hen af te weren: (Jes. 1:9) "Zo niet de Heere der heerscharen ons nog een weinig overblijfsels had gelaten; als Sodom zouden wij geworden zijn, wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden,"

11. Dat het bijzonder belang, dat God bij Zijn volk heeft, hun bewaring en veiligheid is in een boze dag. Zij zijn de dienstknechten van onze Gods, en daarom moeten zij verzegeld worden.

12. Merkt op, dat Christus en de gelovigen een God en Vader hebben. Daarom sluit Hij Zichzelf met hen in, wanneer Hij spreekt van onze God; vandaar is die Nieuw Testamentische Naam: "De God en Vader van onze Heere Jezus Christus." Hij en zij zijn in een verbond ingesloten, in hetzelfde kleed ingewonden.

Doch met voorbijgaan van al deze opmerkingen, is de leer waarbij ik wens stil te staan vervat in de volgende.

Opmerking. Dat welke verderfelijke en beschadigende winden ook toegelaten worden in de strijdende Kerk te waaien, Christus, haar heerlijk Hoofd en Bewaarder, een bijzondere zorg zal dragen voor de veiligheid van degenen, die in een boze dag aan Hem getrouw bevonden worden, zodat zij daardoor niet wezenlijk zullen worden beschadigd.

De grondslag van deze leer is duidelijk en klaar. Wanneer toch de vier winden op het punt zijn van te waaien, komt Christus, de grote Engel, Die het zegel des levenden Gods heeft, op van de opgang van de zon, en Hij gaat als het ware op uit de duisternis, en roept, zeggende: "Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God verzegeld hebben aan hun voorhoofden." Ziet tot bewijs Ezech. 9:4: "Ga door, door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden van de lieden, die zuchten en uitroepen over al die gruwelen, die in het midden van dezelve gedaan worden."

In het verhandelen van deze leer zal ik met Gods hulp de volgende orde van behandeling volgen.

- I. Zal ik enkele van die beschadigende winden vermelden die toegelaten worden in de strijdende Kerk te waaien en wie zij zijn, die daardoor beschadigd worden.
- II. Zal ik onderzoeken wie die dienstknechten Gods zijn, om wie de beschadigende winden voor een tijd worden opgehouden.
- III. Zal ik een weinig spreken over het zegel, dat Hij op hen zet, om hen tegen die beschadigende winden te beveiligen.
- IV. Waarom Hij een zegel op hen zet.
- V. Zal ik het geheel in sommige gebruiken toepassen.

I. Ons eerste punt is, enkele van die verderfelijke beschadigende winden te vermelden, waarmee de gemeente van Christus wordt overvallen, zolang zij hier in een strijdende staat is.

- *Er is de wind van openlijk geweld, vervolging en bloedstorting. De brullende leeuw heeft lust in bloed, voornamelijk het bloed van de heiligen, die het ware zaad van de vrouw zijn, en daarom is dit gewoonlijk het eerste, dat hij beproeft om de gemeente van Christus te vernielen. Daarom hitste hij Kaïn op zijn broeder Abel dood te slaan. Hij zette de Joden aan, de Heere der heerlijkheid te kruisigen en Zijn apostelen te vervolgen, en de Romeinen, door tien onderscheiden vervolgingen, om de Christelijke kerk, zo mogelijk van het gelaat des aardrijks uit te wissen. Het is welbekend, hoe hij kwaadwillige machthebbende mensen onder sommige regeringen voor de laatste revolutie opgehitst heeft, om te beproeven door vervolging en bloedstorting een door verbond bekrachtigde reformatie, en allen die haar erkenden van de aarde te verdelgen. En wij zien heden ten dage, onder een andere benaming, dezelfde geest van vijandschap woeden tegen hetzelfde werk en dezelfde zaak. De grote Engel des verbonds staaf alleen nog niet toe, dat die wind zal waaien, doch ik twijfel er niet aan of wij zullen zodra de vergunning maar gegeven wordt, de Grasmarkt, en zoveel andere plaatsen in Schotland, waar zoveel martelaren hun bloed gestort hebben, weer van het bloed van de heiligen zien roken.*
- *Soms, en zeer dikwijls, wordt toegelaten, dat een beschadigende wind van dwaling in de leer in de schuur of over het veld van de zichtbare Kerk waait. (1 Kor. 11:19) "Want daar moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u." Die ketterijen worden bij de wind vergeleken: (Ef. 4:14) "Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer." Het verbittert en pijnigt de duivel, te zien, dat de gemeente van Christus in het bezit van de zuivere waarheden Gods is. Hij is zelf in de waarheid niet staande gebleven en kan daarom niet verdragen, te zien, dat iemand daarin blijft. Daarom tracht hij met alle middelen het onkruid van dwaling en bederf in de leer te zaaien, om daardoor de spijs van de Kerk te vergiftigen, en het volk van de eenvoudigheid van het Evangelie af te keren. En waarlijk, wanneer die maar eenmaal in de Kerk zijn ingekomen, verspreiden zij zich snel als een verpestende wind, waardoor de zinnen van de mensen bedorven worden. Menigerlei betreuenswaardige voorbeelden, zowel in vorige eeuwen als in onze tijd, konden hier worden bijgebracht; doch ik zal hier niet over uitweiden. Ik zal er alleen aan toevoegen, dat de waarheid in haar zuiverheid zo'n waardevol goed is, dat iedereen daarvoor met alle macht moet strijden; want als het geringste deeltje daarvan wordt losgelaten, lopen wij gevaar haar geheel te verliezen, wegens het noodzakelijk verband van de waarheid in het stelsel van onze heilige godsdienst.*
- *Een andere schadelijke wind is de wind van krachten van de dwalingen in betrekking tot de eeuwige belangen van de ziel. Dit volgt uit het voorgaande. Het is een zeer algemeen iets, dat gewoonlijk volgt,*

wanneer God aan een volk Zijn inzettingen en getuigenissen in haar zuiverheid heeft gegeven als een lamp voor hun voet en een licht voor hun pad, en men in plaats van acht te hebben op het profetische woord, dat zeer vast is, als op een licht schijnende in een duistere plaats, de dwaling gaat omhelzen, voorstaan en begunstigen; dat God dan het loon van hun handelingen verkiest en toelaat, dat zij zich met as voeden, en dat het bedrogen hart hen terzijde af leidt zodat zij hun zielen niet kunnen redden, noch zeggen, is niet een leugen in mijn rechterhand? (Jes. 44:20). Zo handelde Hij met Israël: (Psalm 81:12,13) "Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord, en Israël heeft Mijner niet gewild. Dies heb Ik hen overgegeven in het goeddunken van hun harten, dat zij wandelden in hun raadslagen." Zo heeft Hij gehandeld met de aanstokers en steunders van antichristelijke dwalingen: (2 Thess. 2:10,11) "Zij hebben de liefde der waarheid niet aangenomen, om zalig te worden. En daarom zond God hun een kracht van de dwaling, dat zij de leugen zouden geloven." Dit is juist het geval met menigten in onze tijd, zowel van leraars als van het volk. Zij hebben de leer, de beginselen en de verbonden van de Reformatie verlaten, in vele gevallen, die aan de wereld zijn bekend geworden; zij hebben een getuigenis voor dit heerlijk werk verworpen en de getuigen gedood en uitgeworpen. Om deze oorzaak geeft God velen onder hen in dit geslacht aan een kracht der dwaling over, dat zij de leugen geloven, en die hoog verheffen als een zaligmakend werk van God, hetwelk veel heeft van dat oordeel, waarvan wij lezen in Jes. 6:9–12: "Toen zeide Hij: Ga heen en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verslaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet. Maak het hart van dit volk vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere en Hij het geneze. Toen zeide ik: Hoelang Heere? En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstoord worde. Want de Heere zal die mensen ver weg doen, en de verlating zal groot wezen in het binnenste des lands."

- Dan is er de wind van verzoeking, die in de zichtbare Kerk waait. Deze wind blies hard op het heerlijk Hoofd en de Overste Leidsman onzer zaligheid, want wij dat lezen in Matth. 4. Hij werd verzocht tot wantrouwen aan de voorzienigheid, tot zelfmoord, en tot een in twijfel trekken van Zijn Godheid. Niemand van Zijn vrienden en volgelingen behoeft zich dan ook te verwonderen, wanneer hij met dergelijke aanvallen te doen heeft. Nooit is de vijand meer gereed op een Christen aan te vallen, dan wanneer hij in gemeenschap met God en nabij de Heere is geweest, zoals wij dat zien bij Petrus, nadat hij aan het eerste Avondmaal had aangezeten, waar Christus Zelf tegenwoordig was: (Luk. 22:31,32) "En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet de Satan heeft ulieden zeer begeerd te ziften als de tarwe: maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude, en gij, als gij eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broeders." Daarom, wanneer u aan de Avondmaalstafel geweest bent, en iets van de Heere hebt genoten, hebt dan acht op uzelf, want u kunt verwachten, dat het niet lang zal duren, of een ziftende wind van de hel zal op u blazen. O ziet met het oog van het geloof op uw Voorspraak bij de Vader, dat Hij voor u bidt, dat uw geloof niet ophoude.
- Een andere beschadigende wind is de wind van onheiligheid en openbare goddeloosheid. Wanneer de mensen dwalingen omhelzen en aan een verkeerde verdraagzaamheid toegeven, laat God hen gewoonlijk aan zichzelf over, Hij laat de teugels los, en laat toe, dat zij in alle uitgieting van overdadigheid lopen, zeggende: "Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij"; laat ons zoveel van de wereld en haar gemakelijkheden genieten als wij kunnen. Zo handelde God met de heidenen, wanneer zij niet wandelden overeenkomstig het licht en de wet van de natuur: (Rom. 1:28) "En gelijk het hun niet goedgeacht heeft God in erkentenis te houden, zo heeft ze God overgegeven in een verkeerde zin, om te doen dingen, die niet betamen." Nu, indien God het misbruik van het licht van

de natuur aldus strafte, hoeveel te meer zal Hij dan niet het misbruik van het licht van het Evangelie straffen, door een volk aan allerlei goddeloosheid over te geven? Hetwelk heden ten dage het geval is met menigten onder ons, die aan dezelfde gruwelen zijn overgegeven als de heidenen.

- *Al deze winden worden gewoonlijk gevolgd door de winden van wegvagende en verwoestende oordelen, zoals, het zwaard, de honger en de pestilentie, waardoor de goddelozen van het toneel van de tijd in een ellendige eeuwigheid worden geworpen. Vele ontzaglijke bakens van Gods gestrengheid en rechtvaardigheid zijn ons hiervan in de Schriften der waarheid opgetekend, zoals, de oude wereld, Sodom en Gomorra, de Joodse kerk en natie. En ik vrees waarlijk, ja ik ben er vrij goed van verzekerd, dat God, wegens meened, verbondsverbreking, afval, verachting van de waarheid, vervolging en kerkelijke tirannie, onheiligheid en dergelijke, tot ons in dit land spreekt: "Hoe zou Ik over zulks u vergeven? Zou ik over die dingen geen bezoeking doen? Of zou mijn ziel zich niet wreken aan zo'n volk als dit is?" De geruchten van oorlogen zijn begonnen, en God weet waar het zal eindigen. Misschien dat God spreekt, evenals in Jes. 6, waar de profeet vraagt: "Hoelang, Heere", zullen deze geestelijke oordelen duren? en de Heere antwoordt: "Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstoord worde. Want de Heere zal die mensen ver weg doen, en de verlaten zal groot wezen in het binnenste des lands."*

Zo heb ik u enige van die beschadigende winden genoemd, die God in de zichtbare Kerk laat waaien. Doch nu vraagt u mij misschien: Wat moeten wij verstaan door de aarde, de zee, en de bomen, die door deze winden, voornamelijk door de winden van dwaling, verval en begoocheling, zullen worden beschadigd? Ik zal u zeggen wat de oordeelkundige Durham over deze plaats als zijn mening te kennen geeft.

1. Door de aarde moeten wij de aardsgezinde belijders verstaan, die menen, dat de godzaligheid een gewin is. Zij hebben enige schijn van belijdenis, en enige gedaante van godzaligheid, doch de wereld troont in hun harten, hun buik is hun God, zij bedenken aardse dingen, zoals rijkdom, gemak, aanzien, voorrang, en dergelijke. Zulke belijders worden als kaf weggevaagd wanneer de winden worden losgelaten om te waaien (Filip. 3:19; 2 Petrus 2:15, Judas :10). Daarom wordt de liefde tot geld, of de geldgierigheid een wortel van alle kwaad genaamd, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof (1 Tim. 6:10). Ik vrees dat aardse overwegingen en tijdelijk gewin velen terughouden van het erkennen van de waarheid en van de getuigenis van deze tijd; het komt niet in hun kraam te pas: (Hand. 19:25) "Mannen, gij weet, dat wij uit dit gewin onze welvaart hebben."

2. Door de zee verstaat dezelfde verklaarder, lichte onvaste belijders, die in niets vast staan, doch die, evenals Ruben, ongestadig zijn als water, zij zijn de voortreffelijksten niet. De apostel Judas noemt hen: (vers 13) "Wilde baren der zee, hun eigen schande opschuimende, dwalende sterren, denwelken de donkerheid van de duisternis in der eeuwigheid bewaard wordt; en waterloze wolken, die van de winden omgedreven worden." Evenals sommigen onder ons, die de ene dag vurige Presbyterianen en de volgende dag Independenten zijn, en het een dag later weer met de Bisschoppelijke partij houden. De ene dag zijn zij ijverig in de weer om een getuigenis voor de verbonden en de reformatie te steunen, en de volgende dag om het te begraven. Zulke ongestadige belijders zijnde zee gelijk, die van de wind gedreven en op en neer geworpen wordt.

3. Door de bomen verstaat hij belijders, die door hun gaven van kennis, geleerdheid, voordracht en dergelijke hoog boven anderen uitsteken, zowel in hun eigen bevassing, als in de schatting van anderen; doch omdat zij niet in Christus geworteld zijn door het geloof van de werking Gods, worden zij, wanneer de wind waait, evenals de hoge bomen bij de wortel uitgerukt, en door de winden van dwaling, begoocheling of vervolging omvergeworpen. Zien wij dit ook niet in onze tijd vervuld, dat mensen, die eens pilaren in de kerk schenen te zijn, en als hoge cederbomen op de Libanon, met de tegenwoordige winden van dwaling en bedrog worden weggevoerd.

II. Ons tweede punt was, te onderzoeken wie die dienstknechten Gods zijn, om wie de beschadigende winden worden opgehouden, opdat voor hun veiligheid gezorgd zal zijn, wanneer die werkelijk waaien. Ik zal hier niet lang bij stil staan, doch u alleen verwijzen naar een beschrijving, die in ditzelfde boek van de Openbaring in twee bijzonderheden van hen gegeven wordt. In hfdst. 12:17 geeft de apostel, door de Geest, een beschrijving van hen tegen wie de draak krijg voert, en de rivier van boosaardigheid en vijandschap uitwerpt: zij zijn "de overigen van het zaad van de vrouw, die de geboden Gods bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben."

1. De dienstknechten Gods zijn dezulken, die "de geboden Gods bewaren:" dat is:

(1) Zij zijn heilige personen; "geheiligd en bewaard in Christus Jezus." De wet Gods is in hun harten, en daarom hebben zij een hoogachting voor al Zijn geboden. Hoewel zij in dit leven geen volmaaktheid in heiligheid kunnen bereiken, nochtans jagen zij daarnaar, en daarom vergeten "zij hetgeen achter is, en strekken zij zich uit tot de volmaaktheid; evenals zij, die zullen komen tot de wederopstanding van de rechtvaardigen. Heiligheid is het kenteken en het onderscheidend motto van al de ware navolgers van het Lam, waarom zij genaamd worden "een heilig volk, Zijn heilige woning. De heiligheid is Uw huize sierlijk, Heere, tot lange dagen." Of,

(2) zoals Durham opmerkt, "zij bewaren Gods geboden", dit moet verstaan worden van een bewaren van de wetten, ordinanties en inzettingen van Christus, in tegenstelling van een troep mensen in de antichristelijke kerk, die door hun inzettingen de geboden Gods te niet deden. Merkt op, dat 't het kenmerk is van Gods getrouwe dienstknechten, hetzij het leraars of Christenen zijn, dat zij waarnemen en doen alles wat Hij hun in Zijn Woord geboden heeft. Niet wat koningen, parlement, of kerkelijke vergaderingen bevelen, maar wat God gebiedt is de regel waarnaar zij wandelen. De wetten van de mensen moeten beproefd worden aan Gods Woord en wet.

Er is in onze dagen een geslacht van mensen, die *dienaars* worden genoemd, die in plaats van de geboden Gods te bewaren, zeer zorgvuldig zijn de geboden van mensen te bewaren, al zijn die nog zo in strijd met het gebod van God. Als zij door mensen geboden wordt de Sabbat te ontheiligen, de kansel en het merkteken van een leraar te ontheiligen, de opperhoofdigheid van Christus te verachten en herauten te worden van een ander hoofd dan Christus, dan zullen zij dat doen, en het verdedigen wanneer zij het gedaan hebben. Zulke dienstknechten van mensen kunnen geen dienaars van Christus Jezus zijn, maar zij dienen hun buik. En toch wil men ons doen geloven, dat zulke mensen, hoewel men er niets van hoort, dat zij zich bekeren van hun boze daden. en hoewel zij het bedrog vasthouden en weigeren weder te keren, van God vereerd worden als voorname werktuigen tot bekering van zielen.

Ik zal alleen zeggen, dat ik er niet van tussen kan te denken, dat gelijk zulke dienaars slechts een nagemaakte opdracht uitvoeren, zo ook de zegels van hun bediening slechts nagemaakte

zegels zijn. Wat mij betreft, ik zal nooit geloven, dat die luidruchtige bekeringen van de rechte stempel zijn, totdat ik zie, dat beiden leraars en bekeerden de praktijk van Juda en Israël volgen, toen zij wederkeerden na een koers van afwijking (Jer. 50:4,5) "In dezelve dagen en terzelfder tijd, spreekt de Heere, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Juda samen; wandelende en wenende zullen zij heen gaan, en de Heere hun God zoeken. Zij zullen naar Sion vragen; op de weg herwaarts zullen hun aangezichten zijn; zij zullen komen en de Heere toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten." De reden wordt in de twee volgende verzen aangewezen, die toepasselijk zijn op de tegenwoordige toestand van de Kerk van God in dit land: "Mijn volk waren verloren schapen, hun herders hadden ze verleid, zij hadden ze gevoerd naar de bergen; zij gingen van berg tot heuvel, zij vergaten hun legering. Allen, die ze vonden, aten hen op, en hun wederpartijders zeiden; Wij zullen geen schuld hebben, daarom, dat zij gezondigd hebben tegen de Heere, in de woning der gerechtigheid, ja tegen de Heere, de Verwachting hunner vadersen." En daarop vertrokken zij uit Babel, en hun leraars of herders worden als de bokken voor de kudde heen.

2. De getrouwe dienstknechten Gods zijn dezulken, die "het getuigenis van Jezus hebben." Door het getuigenis van Jezus moeten wij het Evangelie van Christus verstaan, of de leer des geloofs in haar zuiverheid, welke alleen "de kracht Gods is tot zaligheid" (Rom. 1:16). Het gehele woord Gods is verdeeld in de Wet en het Evangelie. Soms wordt het ganse woord het O.T., *de wet*, en soms *het getuigenis* genoemd, zoals wij dat gedurig in de 119^e Psalm zien.

Nu is de vraag, *wat dat is, het getuigenis van Jezus te hebben?*

Ik antwoord:

- (1) Het geeft een vast geloof te kennen van het getuigenis, dat God van Zijn Zoon Jezus Christus geeft; dit wordt genoemd "een geloven van de prediking (Jes. 53:1), en een verzegelen, dat God waarachtig is" (Joh. 3:33).
- (2) Een vast vertrouwen op Christus als de enige Zaligmaker, op de getuigenis van God. Zij geloven Hem, en vertrouwen op Hem, voor de uitvoering van al Zijn zaligmakende ambten, als Profeet, Priester en Koning, om wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en volkomen verlossing.
- (3) Een heilige zorg om de leer, de godsdienst en de regering van het huis van Christus, in zuiverheid en naar het voorbeeld, dat op de berg getoond is te bewaren, alsmede een standvastig strijden voor het geloof, en een vaststaan in de vrijheden waarmee Christus zijn volk vrijgemaakt heeft, zich verzettende tegen dwaling in de leer, bederf in de dienst, en alle tirannie in regering en tucht. Deze nu zijn de dienstknechten Gods van wie hier gezegd wordt, dat zij verzegeld zullen worden, opdat zij bewaard blijven voor die beschadigende winden, die in de zichtbare kerk waaien; deze zijn het, tegen wie de grimmigheid van de grote rode draak en zijn engelen ontstoken is; tegen deze werpt de slang uit haar mond water als een rivier. Doch ik ga voort tot

III. Het derde punt, hetwelk was, dat wij een weinig zullen spreken over het zegel, dat op de dienstknechten Gods gezet wordt. Ik zal hier twee of drie vragen voorstellen en beantwoorden.

Vraag 1. *Wie is Hij, Die hen verzegelt?*

Antwoord. Het is Christus, de grote Engel Die het zegel des levenden Gods heeft. Hijzelf was verzegeld. als Gods Minister en Gevolmachtigde over deze benedenwereld. Hem is het zegel van de levende God toevertrouwd; want Hij heeft Hem macht gegeven over alle vlees, opdat al wat HIJ hem gegeven heeft, Hij hun het eeuwige leven geve (Joh. 17:2). Hem is de rol van de verkiezing

toevertrouwd, opdat Hij Zijn teken, Zijn Naam, en de Naam Zijns Vaders op hen zette: (Openb. 3:12) "Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daar uit gaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam Mijns Gods, en de naam van de stad Mijns Gods, namelijk des nieuwe Jeruzalems, dat uit de hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwe Naam." U ziet daar, dat Christus de Overwinnaar een pilaar maakt in de tempel Gods: doch dat is niet alles, Hij schrijft Zijn Naam en de Naam Zijns Gods op hen, Hij drukt Zijn beeld op hen en geeft Zijn Geest in hen, zoals Hij het uitgedrukte beeld Zijns Vaders is. Zo ziet u, dat Christus de dienstknechten van onze Gods verzegelt.

Vraag 2. *Wat geeft het te kennen, dat Hij hen verzegelt?*

Antwoord.

1. Dat Hij hun grote Eigenaar en Bezitter is; want iemand verzegelt zijn eigen goederen, opdat men wete dat het de zijne zijn: "Want des Heeren deel is Zijn volk, Jacob is het snoer Zijner erve." Zij zijn de Zijne door verkiezing en door de gift Zijns Vaders, door koop, en door verbond, en door de inwoning Zijns Geestes; "Het vaste fundament Gods staat hebbende deze zegel: de Heere kent degenen, die de Zijne zijn."

2. Een zegel dient tot onderscheiding, om de goederen van de ene mens van die van de andere te onderscheiden. Zo geeft het te kennen, dat God wil, dat er onderscheid zal zijn tussen Zijn volk en dat van anderen. Zij zijn Zijn goud en Zijn munt, die Hijzelf geslagen heeft, de overigen van de wereld zijn maar schuim; zij zijn Zijn tarwe en de anderen zijn het kaf, en, "wat heeft het stro met het koren te doen, spreekt de Heere?" Hij heeft Zijn wan in Zijn hand, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden."

3. Een zegel is tot bevestiging. Het zegel van de koning aan een acte gehecht, bevestigt en bekrachtigt die. En zo kan het ook insluiten, dat Christus, voordat de winden worden losgelaten, zijn dienstknechten zal bevestigen en vaststellen in het geloof van die waarheden, die het meest aan de winden zullen blootgesteld zijn, opdat zij niet als de kinderen door alle wind van leer worden omgevoerd, maar dat zij mogen zijn als de berg Sion, die niet kan bewogen worden.

4. Een zegel dient soms tot geheimhouding. Wij lezen van een boek, (Openb. 5:1) dat verzegeld was met zeven zegelen, wegens de grote geheimen en verborgenheden, die het inhield. Niemand kan wettig een verzegelde brief openbreken, dan hij aan wie hij gericht is, omdat hij voor een ander geheim is. Zo kan het te kennen geven, dat Gods volk Zijn verborgen zijn, en dat Zijn verborgenheden hun en aan geen anderen worden medegedeeld. Gods kinderen zijn een verborgen volk: "Zij beraadslagen tegen Uw verborgen", zegt de Psalmist. Gods duiven wonen in de kloven van de steenrotsen, en in het verborgene van een steile plaats. Hij verbergt hen in het verborgene Zijns aangezichts als in een hut. Hij heeft Zijn binnenste kamers, waarin Hij hen verbergt, totdat de gramschap overga (Jes. 26:20). En gelijk zij verborgen personen zijn, zo ook maakt Hij hun Zijn verborgenheden bekend, die Hij voor de rest van de wereld verbergt: "De verborgenheid des Heeren is voor degenen, die Hem vrezen. U is het gegeven de verborgenheden van het koninkrijk van de hemel te weten, maar die is het niet gegeven".

5. Een zegel is een teken van eer, liefde en achting. En zo geeft het te kennen, dat Zijn dienstknechten achtbare personen zijn, die kostelijk zijn in Zijn ogen: (Jes. 43:4) "Van toen af, dat gij kostelijk geweest zijt in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest, en ik heb u liefgehad."

6. Een zegel dient tot bewaring en behoeding. Zo zijn de heiligen en de dienstknechten Gods "door Jezus Christus bewaard: zij worden door de kracht Gods bewaard, door het geloof, tot de zaligheid."

Vraag. 3. *Wanneer en hoe zijn zij verzegeld?*

Antwoord. 1. Zij werden van alle eeuwigheid af verzegeld met Zijn verkiezende en eeuwige liefde. "Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb ik u getrokken met goedertierenheid. "Hij heeft ons uitverkoren in Hem voor de grondlegging der wereld; Hij heeft ons tevoren verordeneerd tot aanneming tot kinderen."

2. In hun bekering en krachtdadige roeping zijn zij in hun personen verzegeld met het beeld van de tweede Adam, waartoe zij van eeuwigheid verordeneerd zijn. Zij zijn vernieuwd tot kennis naar het evenbeeld Desgenen, Die hen geschapen heeft. Zij zijn afgezonderd van de wereld, en geworden "een uitverkoren geslacht, en koninklijk priesterdom, een heilig volk, een eigen volk, om te verkondigen de deugden desgenen, die hen geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht."

3. Een zegel van bloed is op hen gezet in hun verlossing en rechtvaardigmaking, want, zoals in vers 14 van dit hoofdstuk staat, zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams."

4. Het zegel van de Geest van de belofte is op hen gezet; (Ef. 1:13) "In dewelke ook gij, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte, Die het Onderpand is van onze erfenis." De Geest Gods woont in hen als in een tempel; Hij heiligt hen door de waarheid, en als de Geest der aanneming tot kinderen leert Hij hen roepen, Abba, Vader, en vertroost hen in al hun verdrukkingen met de vertroosting Gods, met de vreugdeolie, waarmee Hij gezalfd is boven Zijn medegenoten.

Vraag. 4. *Waarom wordt er gezegd, dat zij aan hun voorhoofden verzegeld worden?*

Antwoord. Het voorhoofd is, zoals u weet, het bovenste gedeelte van het aangezicht, het meest in het oog lopende deel van iemands gelaat. Het zegel op het voorhoofd geeft naar mijn gedachten twee dingen te kennen.

1. Een openlijke belijdenis van Christus en hun openbaar erkennen van de Heere, en Zijn weg en zaak, in tijden van de grootste tegenstand, wanneer dwaling, en verleiding, en vervolging in de zichtbare kerk zeer overvloedig waren en voortwoekerden. Vrienden! Het is niet genoeg, dat men een nachtdiscipel is, wanneer Christus ons roept om Hem voor de mensen te belijden; neen, wij moeten in het open veld verschijnen, wanneer wij geroepen worden tot de hulp des Heeren, met de helden. Hij heeft Zijn aangezicht niet verborgen voor smaadheden en speeksel, maar openlijk het kruis verdragen en de schande veracht; en zullen wij ons dan voor Hem schamen, of bevreesd zijn Hem voor de wereld te erkennen? Het is gevaarlijk zo dichtbij de grenzen te komen van Hem en Zijn zaak te verloochenen voor de mensen, opdat Hij ons niet verloochene voor Zijn Vader en voor Zijn engelen. De ploeg van Christus, Zijn zaak en

getuigenis, loopt tegenwoordig zwaar voor vele belijders in ons land, en omdat zij zich hierin zo slap hebben aangesteld, geeft God sommigen onder de leraars en het volk over om de hand aan een ander soort van ploeg te slaan, welke eer alles geschied is, een droeviger oogst zal geven.

2. Dat zij aan het voorhoofd gemerkt of verzegeld zijn, geeft te kennen, dat God ten tijde van algemene rampspoed zo'n zichtbaar onderscheid zal maken tussen Zijn getrouwe dienstknechten en anderen, dat die voorbij loopt het zal kunnen lezen, overeenkomstig hetgeen geschreven staat: (Mal. 3:18) "Dan zult gijlieden wederom zien het onderscheid tussen de rechtvaardige en de goddeloze; tussen die, die God dient, en die, die Hem niet dient." De rechtvaardigen en de goddelozen leven nu, zoals ik zeide, door elkaar, doch eerlang zal God een zichtbaar teken van gunst op de ene, en van wraak op de andere zetten, zodat alle mensen en engelen de ene van de andere zullen onderkennen, en tenslotte zal de scheiding zo groot zijn als de hemel en de hel van elkaar verwijderd zijn.

IV. Ons vierde punt was, de redenen te onderzoeken waarom Christus, de Engel des verbonds, wil, dat Zijn dienstknechten aan hun voorhoofden verzegeld zijn, wanneer de winden toegelaten zal worden te waaien.

1. Hij wil hen verzegeld hebben, omdat zij de gift Zijns Vaders zijn: "Zij waren Uwe, en Gij hebt Mij dezelve gegeven;" en om Zijns Vaders wil, Die hen gegeven heeft, wil Hij dat zij verzegeld worden.
2. Omdat Hij hen tot een dure prijs heeft gekocht, namelijk, niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door Zijn dierbaar bloed.
3. Omdat zij Zijn schapen zijn, zijn lammeren, die Hij in Zijn armen draagt.
4. Omdat zij Zijn dienstknechten zijn, de dienstknechten Gods. Hij heeft hun oor doorboord, zij hebben hun Meester lief.
5. Omdat zij zijn bijzondere vrienden zijn: "Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied. Ik heet u niet meer dienstknechten, want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt" (Joh. 15:14,15).
6. Omdat zij zijn zaad zijn: "Hij zal een zaad zien" (Jes. 53:10); "Het zaad zal hem dienen" (Psalm 22:31).
7. Omdat zij Zijn vrouw en Zijn bruid zijn, en Hij haar Man en Bruidegom is.
8. Omdat zij Zijn leden zijn, en Hij hun Hoofd is, zij zijn Zijn vlees en been; zij behouden het Hoofd.
9. Hij verzegelt hen, omdat zij in Hem geloven: (Ef. 1:13) "Nadat gij geloofd hebt zijt gij verzegeld geworden."
10. Hij verzegelt hen, omdat zij Hem liefhebben, zodat zij zuchten en uitroepen over het onrecht, dat hem wordt aangedaan.
11. Hij verzegelt hen, omdat zij Zijn getrouwe getuigen zijn, die Hem belijden, wanneer anderen Hem verloochenen.
12. Hij verzegelt hen, opdat zij niet beschadigd zullen worden door de verdervende winden, die in de zichtbare Kerk waaien. Zij bewaren de geboden Gods en het getuigenis van Jezus, en daarom zal Hij hen bewaren in de uur van de verzoeking, volgens de belofte: (Psalm 91:7) "Aan uw zijde zullen er duizend vallen, tot u zal het niet genaken."

V. Ons vijfde punt is de **toepassing**.

Het eerste gebruik, dat ik er van zal maken, zal zijn bij wijze van klacht over de vele schadelijke winden, die in ons land gewaaid hebben en nog waaien. God schijnt in onze tijd Zijn engelen, de uitvoerders van Zijn toorn, die Zijn welbehagen doen, last gegeven te hebben, de winden los te laten, opdat de aarde, de zee, en de bomen daardoor beschadigd zullen worden; en veel schade en veel nadeel hebben zij in ons dal des gezichts reeds gedaan.

Vraagt u, *wat die beschadigende winden zijn, die heden ten dage, of in deze tijd, in de Kerk waaien; daar er toch zijn, die ons vertellen, dat de Kerk van Christus in dit land nooit in een betere staat was?*

Dan antwoord ik: Wat sommigen zich ook mogen inbeelden, toch ben ik van mening, en velen met mij, dat de Kerk van Christus sedert de reformatie van het Pausdom nooit in gevaarlijker staat was. God schijnt de vier engelen gelast te hebben de vier winden los te laten, om de inwoners des lands te beschadigen. Ik zal u hier over verscheidene schadelijke winden spreken, die, als de pest, het land doortrekken, en velen, zowel belijders als anderen, beschadigen.

1. De schadelijke winden van Ongeloof, of Deïsme, waaien, die de wortels raken en alle bovennatuurlijke openbaring loochenen, of ten minste al de bovennatuurlijke verborgenheden van de Christelijke godsdienst, die de verdorven rede niet kan begrijpen, verwerpen, zoals de leer van de vleeswording van de Zoon van God; van Zijn voldoening aan de rechtvaardigheid; van de noodzakelijkheid van de wedergeboorte; van de rechtvaardigmaking door Zijn toegerekende gerechtigheid, en van de heiligmaking door Zijn Geest. Ik zeg, deze en dergelijke leerstukken van onze heilige godsdienst worden in onze tijd door velen verworpen, zodat in vele plaatsen van ons land, in plaats van het Evangelie van Christus, niets wordt gehoord, dan de dorre droge redevoeringen van heidense zedenleer. En wat moet er van die arme zielen worden, die dagelijks op zulke spijze onthaald worden? Salomo beantwoordt die vraag, als hij zegt: "Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot." De schadelijke wind van Ariaanse ketterij trekt door het land, en is zelfs voor de rechtbank van de kerkelijke vergaderingen verschenen, zonder daar zo het betaamde gecensureerd te worden. Ook de leer van eigenliefde waardoor het schepsel verheven wordt boven de heerlijke Schepper. Wij zijn lang onderwezen geworden, dat het hoofddoel van de mens is, God te verheerlijken, en dat wij, hetzij wij eten of drinken, alles behoren te doen tot eer Gods. En waarlijk. datgene wat het voornaamste doeleinde van de mens is, behoort ook de leidende en voornaamste beweegreden te zijn van al zijn zedelijke en godsdienstige handelingen.

Doch nu wordt door de Nationale Synode een leer verdedigd, *dat onze lust, vermaak en voldoening in God te verheerlijken, de voornaamste beweegreden is in alle deugdzame en godsdienstige handelingen;* waardoor de gelukzaligheid van het schepsel hoger gezet wordt dan de eer Gods, die alle dingen om Zijns Zelfs wille gemaakt heeft.

Ik kan niet nalaten op te merken, dat God, in Zijn rechtvaardig oordeel velen vergeldt naar deze afgod van ijverzucht, die in de tempel Gods is opgericht, door toe te laten, dat zij een godsdienst aannemen en omhelzen, die geheel gelegen is in inwendige gewaarwordingen, genot en voldoening voor zichzelf, terwijl de openbaring van de eer Gods en de eer van de kroon en het koninkrijk van de Verlosser in de wereld, hen niet ter harte gaan. Ja, het pijnigt hen te moeten horen van een getuigenis tegen de smaad Hem aangedaan in het land waarin wij wonen.

Ik zou hier ook kunnen spreken over de hoon, die de leer van de genade Gods is aangedaan in de Handelingen van de Synoden van 1720 en 1722, in betrekking tot het "**Merg van de Nieuwe Godgeleerdheid**", waardoor een bundel dierbare waarheden zijn veroordeeld, die van die tijd af onder de rommel liggen, en die, naar ik hoop, nog eens zegepralend voor de dag zullen komen.

2. De schadelijke wind van kerktirannie en misbruikte tucht heeft gedurende lange tijd in de Kerk van ons land gewaaid, waardoor de dwalenden beschermd en de dienaars van Christus uit de dienende gemeenschap uitgeworpen en afgezet zijn wegens hun getuigenis geven voor de waarheid en tegen de tegenwoordige stroom van afwijking en afval. Hoe heeft het zwijn van kerkelijke tirannie de kudde van Christus verwoest en verstrooid over het gehele land, door gewelddadige indringingen in de Christelijke gemeenten, mensen aan hen opdringende in strijd met die vrijheid waarmee Christus hen vrijgemaakt heeft!

3. Ik zou onder andere verderfelijke winden ook de openbare belediging kunnen vermelden, de kroon des Middelaars als de enige Koning van Sion aangedaan, toen, door het voorlezen van de acte betreffende Porteous, leraars van hun vasthouden aan Christus zijn afgegaan, en Zijn soevereiniteit hebben geschonden, en hun handen gedoopt hebben in dat onschuldig bloed, dat gestort is bij de terechtstelling van Wilson, doordat zij, toen zij die acte voorlezen, geen getuigenis hebben gegeven tegen Zijn veroordeling als een bloeddorstige moordenaar.

4. Hoe heeft de wind van onheiligheid en openbare goddeloosheid op alle standen in het land geblazen en velen beide naar lichaam en ziel beschadigd! Wat neemt hemelgerende goddeloosheid overal toe, zodat het land zucht onder onze tergingen van de Heilige Israëls! De gruwelen van de heidenen, zoals die aan het slot van Romeinen 1 worden opgenoemd, worden onder ons Christenen bedreven.

5. Er is nog een wind, die onder Gods toelating in deze tijd waait, waardoor velen van de leraars en het volk aan het wankelen gebracht en neergeworpen worden, namelijk de geruchtmakende wind, die de bekende vreemdeling van de Bisschoppelijke Kerk van Engeland met zich naar dit land heeft overgebracht. Ik weet wel, dat er zijn, die loochenen, dat er enig verband is tussen hem en het werk, dat nu onder ons gezien wordt; doch het is vergeefs dit te ontkennen, wanneer het hem zichtbaar door de wereld volgt, overal waar hij heengaat, en als een dienaar van Christus wordt erkend en ontvangen,

Vraagt u: *Waaruit blijkt het, dat dit een van de schadelijke winden is, die God door de dienst van de engelen hetzij goede of kwade, over de Kerk van ons land heeft losgelaten? Velen toch geloven vast, dat het een hemelse wind is.*

Mijn antwoord is:

Ik kan hier voor het ogenblik niet lang bij stilstaan. doch, niettegenstaande al het moois, dat ik ervan gelezen en gehoord heb, kan ik er niet anders over denken dan, dat het een van de meest schadelijke winden is, die ooit in dit gezegend land gewaaid hebben, en dat om de volgende redenen. Het blijkt mij, en vele anderen met mij, dat het een schadelijke en verderfelijke wind is, wanneer wij nagaan,

(1.) Vanwaar hij komt.

(2.) Waarheen hij waait; en

(3.) Wat hij uitwerkt.

1^e Laat ons nagaan vanwaar hij komt.

Hij komt van de Bisschoppelijke bijgelovige kerk van Engeland; en hij die hem heeft overgebracht erkent zelf, dat hij nog tot die kerk behoort, die door deze kerk in haar Nationaal verbond is afgezworen. Iemand, die de eed heeft gezworen waarbij de oppermacht van de Engelse soeverein in geestelijke kerkelijke zaken erkend wordt, en dus heeft herroepen, dat Christus het enig Hoofd

van zijn Kerk is, en bijgevolg de bindende verplichting van onze plechtige verbonden loochent. Ook het verslag, dat hij zelf geeft van zijn bekering blijkt duidelijk een bedriegerij van de duivel te zijn.

2^e Laat ons ook nagaan waarheen en waartoe deze geruchtmakende wind waait. Het is duidelijk, dat hij overal door de gehele wereld, en bijzonder in dit land aanwakkert uit vuile hebzucht, aards gewin en voordeel. Overal waar hij waait wordt het geroep gehoord: Wie zal ons dit goede van deze wereld doen zien? Een andere streek waar hij heen waait is, verdraagzaamheid van alle sekten welke duidelijk gegrond is op het beginsel van Algemene liefde en gemeenschap, dat door die vreemde en allen die hem en zijn werk beschermen, wordt toegejuicht. De natuurlijke strekking daarvan is dan ook de omtuining van de regering omver te halen, en de muren en sterkten van Sion, waartegen de poorten van de hel niets zullen vermogen, neer te werpen.

3^e Laat ons nagaan wat de vruchten en gevolgen van deze geruchtmakende wind zijn. Ik weet wel, dat er zijn, die over grote en goede gevolgen daarvan praten, in de overtuiging, bekering, en vertroosting van velen; doch ik twijfel zeer of dit de toets van het woord zal doorstaan, dat het licht is waarbij alle geesten en werken beproefd moeten worden: "Tot de wet en tot het getuigenis; zo zij niet spreken naar deze woorden, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben." Een ingebeelde overtuiging werkt een ingebeelde bekering, en een ingebeelde bekering brengt een ingebeelde vertroosting voort. Ik zal u slechts twee of drie vruchten opnoemen, die ik weet en met de stukken kan bewijzen.

(1.) Een ingewortelde vijandschap en bitterheid van geest tegen een met verbond bevestigd werk van reformatie, en tegen allen, die daarvoor in deze tijd een getuigenis geven of ondersteunen, niet tegenstaande al hun algemene liefde.

(2.) Een blind en doof en stom slaan van de mensen, in betrekking tot de openlijke beledigen Christus en Zijn verborgen lichaam aangedaan. Ik durf mij op hen zelf beroepen, of bij hun meest plechtige gelegenheden waar, naar zij zeggen, zeer veel van de Heere was, iets gesproken werd tot Gods uitdrukkelijke eer, tegen de bloedstorting, meened, verbondsbreking, of de gewelddadige indringingen en berovingen de bruid van Christus aangedaan, of tegen het ontheiligen van de kroon van Christus, van Zijn Sabbatten, en van een dienstknecht Gods, die de acte van Porteous heeft voorgelezen. Ja, het is hier zo ver vandaan, dat integendeel die geest gelijke tred houdt met indringers, acte voorlezers en dergelijken; doch geen woord wordt gehoord over belijdenis, dat zij berouw hebben over hun boze daden.

(3.) Een andere vrucht van dit werk is het bemantelen van alle openbaar verval van de kerk, waardoor de mensen in hun boze wegen worden aangemoedigd en verhard. Zij wissen dan ook hun mond af, en roepen uit, dat zij onschuldig zijn, dat God met hen is, en dat hij diegenen, die er aanspraak op maken, dat zij tegen hen en hun wegen getuigen, heeft verlaten. Mijn oren hebben gehoord, en in sommige van hun geschriften heb ik weinig minder gelezen: *Waar is nu de God van hen die zich afscheiden?* Hij erkent hun bediening niet, zoals Hij de onze doet. Ik zal alleen zeggen wat David zeide, toen hij in zijn verdrukking en ellende op dezelfde wijze bespot werd: (Psalm 42:11) "Met een doodsteek in mijn beenderen honen mij mijn wederpartijders, als zij de ganse dag tot mij zeggen: Waar is uw God?" Doch wij wensen het voorbeeld van David te volgen en met hem in de woorden, die op de aangehaalde volgen, te zeggen: "Wat buigt gij u neder, o

mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige verlossing mijns aangezichts, en mijn God."

Dit brengt mij een gebeurtenis te binnen, die ik in "Het leven van Banter" heb gelezen. Een zeker getrouw dienaar van Christus, werd onder geleide van soldaten naar een gevangenis op zekere afstand gevoerd; onderweg hielden zij halt bij het huis van een dame van de partij van de Malignanten of Kwaadwilligen, die toen zij de predikant in de handen van zijn vijanden zag zeide: *Waar is nu de God van de Whigs?* Hij vroeg haar daarop haar Bijbel te mogen inzien, die zij hem met een schampere blik overhandigde. Hij nam de Bijbel aan en sloeg de volgende tekst op, die ik ook zal voorlezen aan hen, die ons op dezelfde wijze honen. De tekst vindt u in Micha 7:8-10: "Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin; wanneer ik gevallen ben, zal ik weer opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal mij de Heere een licht zijn. Ik zal des Heeren gramschap dragen, want ik heb tegen hem gezondigd; totdat Hij mijn twist twiste, en mijn recht uitvoere; Hij zal mij uitbrengen aan het licht; ik zal mijn lust zien aan Zijn gerechtigheid. En mijn vijandin zal het zien, en schaamte zal haar bedekken. die tot mij zegt: Waar is de Heere uw God? Nu zal zij worden tot vertreding, als slijk der straten."

Gelijk deze woorden, onder het voorlezen, die vrouw als een nevel overvielen en verbijsterden, zo mogen zij ook diegenen doen, die met haar dezelfde taal voeren. Dit zijn enkele van die beschadigende winden, die in deze tijd waaien.

Een tweede gebruik zal dienen tot *beproeving en onderzoeking*.

Aangezien er zulke schadelijke winden in de Kerk van Christus waaien, hebben wij er belang bij te beproeven of wij tot het getal van die dienstknechten Gods behoren, die tegen alle wezenlijke beschadiging van die verderfelijke winden beveiligd zijn, doordat het zegel van de levende God op ons gezet is.

Vraag. *Hoe zal ik weten of ik tot dat gelukkig getal behoort?*

In antwoord op deze vraag zal ik u de volgende kenmerken voorstellen van de getrouwe dienstknechten van onze Gods, op wie dit zegel gezet is.

1. Alle Gods getrouwe dienstknechten zijn van hun banden losgemaakt geweest: (Psalm 116:16) "Och Heere, zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon Uwer dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt." Allen zijn van nature in een geheel bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid; zij zijn gevangenen eens rechtvaardigen. Nu, heeft de Heere in een dag van Zijn heirkraft uw banden losgemaakt en vrijheid over u uitgeroepen, en u waarlijk vrijgemaakt?
2. Alle dienstknechten Gods hebben de heerlijkheid, schoonheid en uitnemendheid van hun Meester gezien: (2 Kor. 4:6) "Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus". Hebt u de Vader in de Zoon gezien? En heeft dat gezicht u naar Zijn beeld in gedaante veranderd?
3. De Eerstgeborene van het huisgezin zal u zeer dierbaar zijn: "Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizend."
4. Zij zijn allen zeer bewust, dat zij onbekwaam zijn Hem te dienen zoals het behoort; ja, zij willen graag bekennen, dat zij zonder Hem niets kunnen doen. Zij zullen niet pochen over hetgeen zij doen, met de trotse Farizeeër zeggende: "O God, ik dank u, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar.

5. Zij hebben allen een hoogachting voor Zijn gezag, en zullen God gehoorzamen meer dan de mensen, evenals de apostelen van Christus, Daniël en de drie jongelingen, enz. Een ieder van hen zal zeggen: "Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?" Geef kracht om te gehoorzamen, en gebied wat U wilt.
6. Zij houden het huis van hun Meester hoog, en staan op voor de eer van hun Heere. Het gaat hun nader aan het hart, te zien, dat Zijn dienstknechten gesmaad worden, of Zijn kroon ontheiligd wordt, dan iets waarbij zij persoonlijk belang hebben. Het smart hen, wanneer zij zien, dat dieven en rovers in het huis van hun Meester inbreken, en zij zullen zich niet met hen vermengen, maar getrouw tegen hen getuigen. Zij kunnen het kleinste stukje, dat hun Meester toebehoort, niet loslaten.
7. Op al Gods getrouwe dienstknechten is Zijn zegel gezet, zoals u in de tekst ziet: "Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden". O, zegt u, hoe zal ik weten of ik tot de verzegelden behoor? Ik antwoord: U kunt dat weten aan de afdruk van het zegel. Gij weet, dat de afdruk van het zegel op het was een nauwkeurig overdruk is van hetgeen op het zegel gegraveerd is. Juist zo is het ook hier, wanneer Christus verzegelt of Zijn merkteken op de ziel zet, zet Hij door de kracht van Zijn Geest de afdruk van Zijn genade op haar: (Joh. 1:16) "Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade"; dat is, de genade, die in de gelovige is, komt nauwkeurig overeen met de genade, die in Christus is. Gelijk het in de natuur is, zo is het ook in de genade; het kind ontvangt van de ouders door de natuurlijke voortteling, lid voor lid, oog voor oog, handen, benen, ledematen, juist als zijn ouders, die hem geteeld hebben. Zo is het ook in de bovennatuurlijke dingen, of in de wedergeboorte: wij ontvangen van Hem, Die ons naar Zijn wil heeft gebaard door het Woord der waarheid. genade voor genade. De Geest verkondigt of toont ons de dingen van Christus, en wij worden door die te aanschouwen, "naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest."

Ziet dan of u de volgende afdrukken van het zegel van Christus op u hebt.

1^e De afdruk van Zijn leven: "Ik leef, en gij zult leven." Het leven van Christus is in de ziel van de gelovige: "Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft." Merkt hier op, dat de gelovige niet leeft op zijn gewaarwordingen, of op de genade, die in hem is, maar op Christus, de Fontein des levens.

2^e De afdruk van Zijn licht: "want Hij verlicht een ieder mens, komende in de wereld." Hebt u dan ook in Zijn licht het licht gezien? Zo ja, dan zult u het onderscheid weten tussen licht en duisternis, dag en nacht. En wanneer het nacht is, zult u verlangen de zon weer te aanschouwen, en treuren over het gemis van de zon.

3^e Een indruk van Zijn liefde; want "God is liefde," en "Hij trekt met touwen der liefde". Hij ontsteekt een vuur van liefde in het hart, welks spranken altijd opvliegen naar de hemel.

4^e Een afdruk van Zijn heiligheid: "Zijt heilig, want Ik ben heilig." Dit doet de ziel zuchten onder een lichaam der zonde en des doods, daartegen strijden, en verlangen Hem volkomen gelijk te zijn in heiligheid.

5^e Een afdruk van Zijn getrouwheid aan het Woord der waarheid: "Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid." Wat is het geloof anders dan de indruk van Gods getrouwheid, die op de ziel gedrukt is door het woord der waarheid, zodat de ziel, telkens wanneer zij het getuigenis van God aangaande Christus hoort, uitroept: "O, dit is een getrouw Woord en aller aanneming waardig!"

6^e De ziel krijgt een afdruk van Zijn zegel voor de eer en de heerlijkheid Gods, zodat zij wel moet opkomen voor het huis Gods en alles wat Zijn eer aangaat. "De ijver van Uw huis heeft Mij verslonden", zegt Christus, en daarom kan die mens, die verzegeld is, niet verdragen te zien, dat het huis Gods tot een kuil van moordenaars, rovers en huurlingen, kopers en verkopers gemaakt wordt, en het is ver van hem, dat hij zich met hen zou verbinden.

7^e Die mens draagt de afdruk van het zegel van Christus op zijn voorhoofd, hij doet openlijk belijdenis van Christus, en van zijn zaak en waarheid, tegen de verdorvenheid van een boze wereld. Daarom haat de wereld hem, evenals zij Christus haatte; want gelijk de wereld het hare kent, zo kent zij ook spoedig hen, die Christus volgen, die de geboden Gods bewaren, en het getuigenis van Jezus. Dit is onder andere een van die dingen, die mij een zeer slechte dunk geven van die nieuwe bekeringen daar zoveel over gepraat wordt, dat zij, al weten zij, dat iemand naar de vorm of in werkelijkheid iemand is, die met de waarheid instemt, geen godsdienstig gesprek met hem willen aangaan, of een verslag geven hoe de Heere hen geleid heeft; in strijd met het bevel; "Zijt altijd bereid tot verantwoording aan een ieder, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vrees."

Een derde gebruik is tot vertroosting van hen, die verzegeld zijn; want ons wordt bevolen hen te troosten. Daarom weet tot uw troost:

1. Dat Christus, de Engel van Gods aangezicht, voor u zorgt: "Al de heiligen zijn in Zijn hand." Hij heeft macht over alle vlees, om u het eeuwige leven te geven.
2. Hij komt op van het oosten, gelijk de zon in het uitspansel. Zelfs wanneer de wolken zeer dik en donker zijn, verhindert dat Zijn opgang niet, en zal Hij doorbreken tot zaligheid en vertroosting van Zijn verzegelden, die de geboden Gods bewaren, en het geloof hebben, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is, en daarvoor strijden. Zijn uitgang is bereid als de dageraad.
3. Hij is een Persoon van grote macht en gezag; want Hij heeft het zegel des levenden Gods; Hij heeft de sleutel van het huis Davids, Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand opent; ja, Hij heeft de sleutel der hel en des doods.
4. Al de uitvoerders van de Goddelijke toorn tegen een boze wereld staan onder Zijn bevel. U ziet hier, dat de engelen, die de winden loslaten, Hem ten dienste staan, en Zijn wil en Zijn welbehagen doen. De goede engelen zijn Zijn gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wille, die de zaligheid beërven zullen; en de kwade engelen zijn met Zijn ketenen gebonden, die hij verlengt of inkort naar Zijn welbehagen.
5. Hij kiest de tijd uit om Zijn gemeente te helpen, en tussenbeide te komen wanneer het gevaar zeer dreigend is, want hier doet Hij Zijn stem horen, wanneer de winden op het punt zijn van losgelaten te worden.
6. Hij bestuurt en beheert alle dingen u ten goede: (Rom. 8:28) "En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn." Hij vaart op de hemel tot uw hulp.

7. Hij zal u leiden door Zijn raad, en daarna zal Hij u in heerlijkheid opnemen.

Een vierde gebruik is tot verschrikking voor een ongelovige wereld zonder Christus, die, in plaats van dienstknechten Gods te zijn, menigerlei begeerlijkheden en wellusten dienen; die, in plaats van het zegel van de hemel, het zegel van de hel dragen: alle vleselijke ongestadige belijders, die met de winden worden meegevoerd, en de waarheid loslaten, die ons van de Heere in dit land is overgeleverd.

Wat zal ik tot u zeggen? Uw veroordeling is ontzaglijk en vreselijk, Gods ziel heeft aan u geen welbehagen. U zult er wellicht wel anders over oordelen, en dat u nu, door de zaak van Christus in dit land te verlaten, een nieuwe weg hebt gekozen, die Christus goedkeurt en waaraan uw ziel lust heeft: doch hoort deze drie Schriftuurplaatsen: (Jes. 44:20) "Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem terzijde afgeleid; zodat hij zijn ziel niet redden kan, noch zeggen. is er niet een leugen in mijn rechterhand?" (Jes. 50:11) "Ziet, gij allen, die een vuur aansteekt, die zich met spranken omgordt; wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken, die u ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen." (Jes. 66:3,4) "Wie een os slacht slaat een man: wie een lam offert breekt een hond de hals: wie spijsoffer offert is als die zwijnenbloed offert: wie wierook brandt ten gedenkoffer is als die een afgod zegent: deze verkiezen ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen. Ik zal ook verkiezen het loon van hun handelingen, en hun vrezes zal Ik over hen doen komen, omdat Ik heb geroepen, en niemand antwoordde; Ik gesproken heb, en zij niet hoorden, maar deden, dat kwaad is in Mijn ogen, en verkoren hetgeen daartoe Ik geen lust had." Waarheen zullen de winden u voeren, wanneer zij ten volle worden losgelaten? Voornamelijk u, die kennis van de waarheid hebt gehad, haar voor de wereld hebt beleden, en u nochtans van de getuigenis van Christus in dit land hebt afgekeerd? U kunt zien en lezen wat uw doemvonnis zal zijn, als oneindige ontferming het niet verhoedt: (Hebr. 6:4-6) "Want het is onmogelijk degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en de Heilige Geest deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten van de toekomstige eeuw. en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering; als welke zichzelf de Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken;" (2 Petrus 2:20-22) "Want indien zij, nadat zij door de kennis des Heeren en Zaligmakers Jezus Christus de besmettingen van de wereld ontvloden zijn, en in dezelve wederom ingewikkeld zijnde ervan overwonnen worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het eerste. Want het ware hun beter, dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, die gekend hebbende, weer afkeren van het heilig gebod, dat hun overgegeven was. Maar hun is overkomen hetgeen met een waar spreekwoord gezegd wordt: De hond is wedergekeerd tot zijn eigen uitbraaksel; en, de gewassen zeug tot de wenteling in het slijk." Misschien dunkt u dit zeer hard te zijn, doch het is niet harder dan God het gemaakt heeft, bij Wie het onmogelijk is, dat Hij liegen zou.

Een vijfde gebruik zal zijn tot *vermaning* van allen in het algemeen, namelijk van allen, die ver zijn, dat zij tot Christus komen voordat de wind geheel wordt losgelaten, die u misschien uit deze wereld in een onveranderlijke staat van eeuwige ellende zal blazen.

O komt tot Christus, opdat u met Zijn zegel verzegeld wordt, want Hij is de Engel, Die het zegel des levenden Gods heeft. Zijn Vader gebiedt u tot Hem te komen: (Joh. 3:23) "Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam Zijns Zoons Jezus Christus." Hij Zelf nodigt u te komen, ja, Hij nodigt u niet alleen, maar Hij smeekt u dringend, dat u zult komen: (Jes. 55:1-3) "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en

zonder prijs wijn en melk. Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is? En uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen. Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden Davids." Hij geeft Zijn woord, dat u welkom zult zijn, en dat u niet afgewezen zult worden: "Die wil, die kome; Ik zal u geenszins uitwerpen." Hij heeft er een afkeer van iemand af te wijzen; Hij klaagt over uw onwilligheid om te komen: (Joh. 5:40) "Gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben." Zijn Vader heeft Hem verzegeld, en Hij heeft het zegel van de levende God, opdat Hij verzegelt allen, die gelovig tot Hem komen. Hij maakt hiervan een beweegreden om zondaren te bewegen tot Hem te komen: (Joh. 6:27) "Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des Mensen ulieden geven zal; want deze heeft God de Vader verzegeld." Indien u door Hem verzegeld bent, dan bent u een van degenen, die door Jezus Christus bewaard worden; de winden zullen u niet beschadigen geen kwaad zal uw woning genaken, en Christus Zelf zal uw Verberging zijn tegen de wind. De vloek van de wet, de storm van wrekende toorn, de prikkel des doods, de boosheid van de duivel, de grimmigheid van mensen en duivels zullen u nooit beschadigen, "Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen." Indien u door Hem verzegeld bent zal Hij u leiden door Zijn raad, Hij zal u doen treden door de paden, die u niet geweten hebt, en daarna zal Hij u in heerlijkheid opnemen. Indien u niet tot Hem komt om door Hem verzegeld te worden, blijft de toorn Gods op u, en die zal u door al de eeuwen der eeuwigheid achtervolgen. "Die niet gelooft is alrede veroordeeld", en de dag komt, wanneer tot u zal gezegd worden: "Gaat weg van Mij, Ik heb u nooit gekend", want u hebt Mijn zegel niet op uw harten of voorhoofden.

- Zeg niet, ik ben een zondaar, en daarom zal Hij mij niet aannemen; want Hij heeft alleen te doen met zondaren: "Hij is niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering."
- Zeg niet, ik ben een groot en betreuenswaardig zondaar, Hij zal op mij Zijn zegel niet zetten; want Hij zegt tot de grootste van de zondaren: "Ik ben machtig te verlossen; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol." Denk aan Paulus, Manasse, Maria Magdalena, want die hebben allen genade gekregen, en zij triomferen nu in de hemel.
- Zeg niet, ik heb niets om mij bij Hem aan te bevelen: want Hij vraagt naar niets, dan naar armoede, ellende, blindheid, naaktheid, enz.
- Zeg niet, ik vrees, dat de deur gesloten is; want Hij zegt: (Joh. 10:9) "Ik ben de deur: indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden."
- Zeg niet, ik ben niet uitverkoren, Hij heeft geen boodschap aan mij, want noch u, noch alle duivels in de hel kunnen u zeggen, dat u niet in de verkiezing van de genade begrepen bent. Kom tot Hem door het geloof, krijg Zijn zegel, en dan zult u uw naam kunnen lezen in het boek des levens des Lams.
- Zeg niet, Zijn ingewanden zijn tegen mij ontstoken, ik heb Zijn roeping zo dikwijls laten voorbijgaan, want Hij zegt: (Jer. 3:1) "Gij nu, hebt met vele boeleerders gehoereerd; keert nochtans weer tot Mij, spreekt de Heere; (vers 22) Keert weer, gij afkerige kinderen, Ik zal uw afkeringen genezen."
- Zeg niet, ik heb geen kracht; want "Hij geeft de moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien, die geen krachten heeft."

- Zeg niet, Hij is toornig op mij; want op hetzelfde ogenblik, dat u tot Hem komt, wordt Zijn toorn afgekeerd, en zegt Hij tot de ziel, die komt: "gij zijt Mij een dierbare zoon, gij zijt Mij een troetelkind", evenals de vader van de verloren zoon. Het is de lust van Zijn ziel een doorbrenger tot hem te zien komen.

Tot besturing zeg ik:

1. Weest overtuigd, dat u van nature het zegel van de hel op u hebt, en dat u de duivel toebehoort. Tracht te weten en overtuigd te worden, dat God iedere dag op u toornt, dat u reeds veroordeeld bent, dood door de zonden op de rand van eeuwig wee en eeuwige ellende.
2. Weest ervan overreed en overtuigd, dat Christus een Zaligmaker is, en wel een grote, Die machtig is te verlossen.
3. Weet, dat u een recht op Hem hebt, om Hem als uw Zaligmaker te gebruiken: een recht door Zijn aannemen van de menselijke natuur, een recht op Hem krachtens Zijn ambt: Hij is een Zaligmaker voor een verloren zondaar; een Middelaar om vrede te maken; een Verlosser om gevangenen vrijheid uit te roepen; een Profeet om de onwetenden te leren, een Priester, die voor mensen verordineerd is; een recht krachtens Gods gebod, Zijn Eigen nodiging, en de vrije gift van Hem aan zondaren, in het Evangelie.
4. Werp, van dit alles overreed zijnde, uw verloren gaande ziel in Zijn armen, leg u aan Zijn deur neer, en zeg: Als ik omkom, dan zal ik hier omkomen, waar nog nooit iemand is omgekomen.
5. Tracht in afhankelijkheid van de Goddelijke macht, en in gehoorzaamheid aan het Goddelijk gebod tot het geloof te komen, overtuigd, op Zijn getrouwe belofte, dat u door Zijn genade zult worden zalig gemaakt, zowel als anderen.

Een zesde gebruik zal een woord van raadgeving zijn aan Gods verzegelden, die door het geloof tot Hem zijn gekomen, opdat u mag worden vastgesteld, en bewaard voor beschadiging of gevaar door de verderfelijke winden, die heden ten dage waaien.

1. Gelijk u tot Christus, de Engel, Die het zegel des levenden Gods heeft, gekomen bent, tracht zo ook altijd uw geloof in Hem opnieuw te oefenen, opdat Hij Zijn zegel op uw zielen vernieuwt en verheldert. (Petrus 2:4,5) "Tot welke komende als tot een levende steen, van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar; zo wordt gij ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus." Leeft het leven, dat u leeft, door het geloof in de Zoon van God; want "gij staat door het geloof." "Die op de Heere vertrouwen zijn als de berg Sions, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid."

2. Roept, dat de wind van de hemel mag ontwaken, om de schadelijke winden van de hel te verdrijven: (Hoogl. 4:16) "Ontwaak Noordenwind, en kom u Zuidenwind, doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien." (Ezech. 38:9) "Gij geest, kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden." Dan zullen de dode en dorre beenderen als een geheel zeer groot heir opstaan, om de krijg des Heeren te voeren. Leert de winden, die van de hemel komen en die van een andere streek komen, van elkaar te onderscheiden, Denkt er vooral om, dat elke wind, hoe schoonschijnend ook. die tegen de tegenwoordige waarheid of getuigenis in waait, een schadelijke wind is. Een getuigenis is opgeheven voor de met een verbond bekrachtigde leer, tucht, dienst en regering van de kerk, die de grootste vijanden niet kunnen weerleggen, zo duidelijk is zij op Gods Woord gegrond. Nu, elke wind, die tegen de waarheid in waait, al schijnt het een hemelse wind te zijn, moet verworpen worden omdat zij uit een verkeerde streek komt.

(Jes. 8:20) "Tot de wet en tot het getuigenis; zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben."

3. Opdat u voor alle schadelijke winden mag bewaard worden, verbergt het Woord van God in uw harten: (Psalm 119:11) "Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou." Van de rechtvaardige staat geschreven: "De wet zijns Gods is in zijn hart, zijn gangen zullen niet slibberen." Geeft daarom acht op het profetische woord, dat zeer vast is, als op een licht schijnende in een duistere plaats, want daardoor zult u tot alle goed werk volmaakt worden toegerust en tegen de wind van dwaling, begoocheling, verzoeking, onheiligheid, of afval van de waarheid worden beveiligd.

4. Houdt dat u hebt, opdat niemand uw kroon neme. Hebt u Christus Jezus de Heere aangenomen, en vast besloten Hem te omhelzen, Die de onuitsprekelijke gave Gods is? Houdt uw greep aan Christus vast, evenals de bruid: "Ik hield Hem vast en liet Hem niet gaan." Hebt u bij deze gelegenheid enige van Zijn liefdetekens ontvangen? Bewaart die en houdt die vast, want Satan zal zijn best doen u die te ontnemen en daarvan te beroven. Hebt u de getuigenis van Jezus ontvangen en belijdenis gedaan van uw geloof? Houdt dan de belijdenis van uw geloof vast zonder te aarzelen; weest tot het einde toe standvastig en onbeweeglijk in uw belijdenis, in het bijzonder van de tegenwoordige waarheid, waartegen voornamelijk de kracht van de tegenwoordige winden gericht is. Als een dief of rover een huis binnen gaat, en een deel van uw geld of huisraad wegvoert, dan zult u dadelijk zorgdragen dat deel van uw goed, dat het meeste gevaar loopt verloren te gaan, te bewaren of terug te krijgen. "Wie heeft Jacob tot een plundering overgegeven, en Israël de rovers? Is het niet de Heere? Hij, tegen Wie wij gezondigd hebben." Het huis Gods loopt gevaar geheel geplunderd en beroofd te worden, veel van zijn waardevol huisraad is weggevoerd. Tracht dan terug te krijgen wat verloren is, en houdt vast wat nog is overgebleven van de leer, de dienst, de tucht en de regering van de Kerk van Christus in dit land.

5. Houdt een streng en waakzaam oog op de vijanden van Christus en uw zaligheid. U hebt vijanden zowel van binnen als van buiten. Geeft in de eerste plaats acht op een boos en ongelovig hart, dat het niet afwijkt van de levende God; want wanneer u zich van God afwendt brengt u zichzelf buiten Zijn bescherming, en wordt u een gemakkelijke prooi van al uw andere vijanden, en zal het billijk zijn, dat u als kaf voor de wind wordt weggedreven. "Waakt en bidt opdat gij niet in verzoeking komt." Weest niet onkundig van de raadslagen en listen van de satan, die elke gedaante aanneemt om zijn prooi te vangen, en die zich tegenwoordig in een engel des lichts verandert, door nagebootste overtuigingen, bekeringen, en verrukkingen van blijdschap, die gelijk door het ganse land bekend is, mannen en vrouwen precies dezelfde laten, die zij waren, indien niet erger; want omdat zij zich inbeelden, dat zij in een staat van genade zijn, zijn zij niet vatbaar voor iets, dat gezegd kan worden om het tegengestelde aan te tonen, zolang God niet komt, en die toevlucht van de leugens wegvaagt.

6. Tenslotte. Geeft nauwkeurig acht welke leraars u als de dienstknechten of gezanten van Christus erkent en hoort. Dit is in onze dagen een even noodzakelijk protest, als het in de dagen van de apostelen was: (Joh. 4:1) "Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld." En vraagt u: Hoe zullen wij hen beproeven? Dan beantwoordt Christus die vraag: (Matth. 7:15, 16) "Maar wacht u van de valse profeten, dewelken in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij

grijpende wolven. Aan hun vruchten zult gij ze kennen." Doch zegt u: Wat zijn hun vruchten waaraan zij gekend worden? Dan is mijn antwoord: Ziet u hen heen en weer trekken om tijdelijk gewin? Ziet u, dat zij de handen sterken van hen, die de graveerselen van de reformatie in stukken slaan, en de handen verzwakken van hen, die dat werk trachten op te bouwen? Ziet u, dat een getuigenis voor het werk des Heeren in het land hen kwelt, en dat zij de zijde kiezen van hen, die een koers van afwijking volgen? Ziet u dat zij door een andere deur dan die van het huis ingaan? Dan kunt u er op rekenen, dat zij niet de ware profeten van Christus zijn, doch dat zij van binnen grijpende wolven zijn. Erkent ze dan ook niet voor gezanten van Christus; zij hebben geen opdracht van Christus. Al zeggen zij dan ook: *Ziet hier is de Christus; of ziet, Hij is daar*; welke aanspraak zij ook maken op de Geest van Christus, volgt hen niet, want deze vruchten zijn niet de vruchten van de getrouwe profeten, die door Christus gezonden zijn. En als Hij hen niet heeft gezonden, dan kunnen zij die, die hen horen, niet nuttig zijn, al verstaan zij misschien de kunst, om op de verbeelding te werken, of de hartstochten op te wekken tot wonderlijke en onverklaarbare uitwerkingen. "Merkt hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen." Amen.